

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Ereptione, Qvalitatibvs Ad Ea Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

44. An regularia beneficia esse possint in Ecclesia sæculari & contra.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74477)

Quæres 42. Num monasteria censeantur beneficia majora?

Respondeo juxta Abb. in c. per tuas. de Simon. nu. 7. Jo. Andr. in c. majoribus. de præb. n. 1. censeferi inter beneficia medium locum tenentia; juxta Lott. verò, qui pro hoc quoque citat Tholos. de benef. c. 10. num. 9. & alios. l. 1. q. 26. n. 6. & n. 17. & seq. ubi id fusè probat, spectare ad beneficia majora ex prærogativa dignitatis, ordinationis, & symbolizationis, quam habent tum cum Episcopatibus, in quantum nimirum Abbas est pastor monachorum, non secus ac Episcopus aliorum. c. officii. de Elect. nec secus ac Episcopus per Electionem Conventus, & confirmationem Papæ constituitur, ac inde recipit ordinariam jurisdictionem cum mero imperio in monachos sibi subiectos, & quidem immediatè à Pontifice stante etiam monasterio Abbati pro territorio. c. illorum. de sent. Excom. Tum cum Ecclesiis Cathedralibus in multis, maxime in puncto provisionis. c. siquis deinceps. 16. q. 7. quatenus nimirum servatur in providendis Abbatibus per ipsum Pontificem eadem forma, quæ servatur in providendis Cathedralibus seu Episcopatibus. Vide de his Lott. Loquitur autem is de monasteriis seu Ecclesiis monasteriorum, quæ Abbatia regulares dicuntur.

Quæres 43. Cujus auctoritatem necesse sit intervenire in erectione Ecclesiarum conventualium & regularium ac monasteriorum?

Respondeo primò: necesse est, ut interveniat licentia Episcopi diocesani. c. quidam. 18. q. 2. Trid. sess. 25. de regular. c. 3. Tamb. de jure Abb. to. 3. D. 5. q. 1. Miran. to. 1. q. 33. a. 1. Ita ut nec religiosi exempti possint ædificare in loco non exempto absque consensu Episcopi; Ricci. p. 4. decis. 168. Barb. de jure Eccl. l. 2. c. 12. n. 6. Nec sufficit ad hoc consensus Vicarii Episcopi, Calder. de off. Vicarii. cons. 3. Necessarius tamen non est consensus Episcopi ad mutationem Monasterii de loco in locum. Barb. loc. cit. uti nec ad ampliacionem monasterii. Barb. n. 10. citans Rodriq. to. 1. q. 49. a. 9. sufficitque post Ecclesiam constructam. Ricci. Barb. ll. cit. Porro declaravit Clem. 8. in constitut. suâ, quæ incipit: *quoniam &c.* non posse Ordinarios dare hanc licentiam ad ædificandos novos Conventus cujuscunque mendicantium ordinis (censuit S. Congregatio 19. Decemb. Anno 1620. comprehendi etiam monasteria monialium. Barb. loc. cit. n. 7.) nisi vocatis prius & auditis aliorum in iisdem civitatibus, & locis, ubi ædificandum est, Conventuum Prioribus & Superioribus, & aliis interesse habentibus, & causa, servatis servandis, cognita constituerit &c. quam constitutionem innovavit & amplavit Greg. 15. in constitutione, quæ incipit: *Cum aliis &c. die 17. Aug. Anno 1622.* prohibendo, ne erigantur hujusmodi monasteria, nisi in iis saltem 12. monachi seu religiosi habitare, ac ex redditibus & consuetis elemosynis sustentari valeant (comprehendi etiam monasteria non mendicantium, indicat Barb. n. 18.) & nisi Priores seu Procuratores aliorum monasteriorum non solum in prædictis, sed etiam in aliis per 4000. passuum circum vicinis locis ad id vocati & auditi fuerint, & erectioni tali consenserint. apud Barb. loc. cit. Unde ab his Pontificiis dispositionibus induci formam hujusmodi concessit.

P. Leuren. Fori Benef. Pars 1.

fioni Episcopali, ita ut ejus omisso non solum illicitam, sed & invalidam reddat concessionem, tenent Tamb. loc. cit. n. 11. Ricci. p. 2. decis. 75. Gratian. discep. forens. to. 3. c. 527. & alii, quos citat sequiturque Barb. qui & addit ex decis. Rotæ 30. p. 3. divers. dispositiones illas non habere locum, ubi non adessent alii mendicantes, ut ex Ricci. p. 4. decis. 168. in mutatione unius monasterii in alium locum.

2. Respondeo secundò: præter præfatum Episcopi consensum requiri adhuc summi Pontificis auctoritatem; nam c. 1. de excess. præl. in 6. & c. unic. de relig. domib. in 6. statuitur, ne Prælati religionum recipere valeant Conventum, seu locum sine speciali Sedis Apostolicæ indulgentiâ, non obstantibus quibuscunque privilegiis, nisi de hac prohibitione specialem mentionem faciant. Tamb. loc. cit. n. 3. Barb. loc. cit. n. 11. Neque hanc juris communis dispositionem abrogavit Trid. loc. cit. Sed solum statuit, ut alia insuper adhiberetur licentia, nempe Episcopi, ut declaravit S. Congregatio teste Campanil. apud Barb. uti & factas à Pontificibus concessionem variis religiosi ædificandi ubique de sola licentia Ordinarii, revocavit Congregatio Cardinalium negotiis Episcoporum & regularium præpositorum, approbante Greg. 15. 17. Aug. Anno 1621. & latissime motu proprio Urban. 8. in consit. Romanus Pontifex. 24. Aug. Anno 1624. de qua vide Barb. n. 15. uti & 17. & seq. multa de monasteriorum subiectione, & exemptione à jurisdictione Ordinarii, & in qua distantia ab aliorum ordinum monasteriis ædificandum.

Quæres 44. Num regularia beneficia esse possint in Ecclesia seculari & contra?

Respondeo: posse esse in Ecclesia regulari Capellanas seculares manuales nullum titulum præbentes, ac proinde æquipollentes illi missarum celebrationi, quæ ex devotione à divina elemosyna fit; ita tamen ut si exigatur, contribuere teneantur in impensas desuper necessarias candelarum, vini, hostiarum, paramentorum; secus tamen est de Capellaniis vel beneficiis perpetuis in titulum. sic decisum, ait C. de Luca. de regular. D. 1. n. 65. Vide eundem de regul. d. 64. n. 4. & seq. ubi ait: posse in Ecclesia regulari inservire Clericos seculares, ibique capellas seu beneficia habere, modò non sint in altari majore, aded, ut redoleant ipsius Ecclesiæ principalem Rectorem seu Prælaturam; uti & contra Regulares in Ecclesiis secularibus; utpote quæ habent usum precarium Ecclesiarum secularium, earum naturam non immutant. Posse etiam in Ecclesiis regularium esse vera beneficia secularia ex fundatione manentia talia, ostendit Corrad. l. 1. c. 6. n. 329. & seq. Hinc

Quæres 45. Num Capellania fundata in monasteriis regularium, & in Ecclesiis Ordinum militarium, sint seculares, an regulares?

Respondeo primò: hoc ipso non esse regulares: dubium enim non est posse in iis fundari Capellanas non nisi per seculares Clericos administrandas, accedente consensu Ordinarii & Conventus. Lamb. p. 1. l. 1. q. 3. a. 16. & alibi Garc. p. 7. c. 10. n. 37. quos citat & sequitur Castrop. loc. cit. §. 4. n. 6. unde

2. Respondeo secundò: si ex fundatione constet eas fundatas esse, ut per seculares administrantur, erunt secularia beneficia; idem est, dum de facto per seculares administrantur; non autem constat ex

B 2

funda-